

ZAKON O POSREDOVANJU U REŠAVANJU SPOROVA

"Službeni glasnik RS", broj 55 od 23. maja 2014.

Zakon stupio na snagu 31. maja 2014. godine, a primenjuje se od 1. januara 2015. godine, osim odredaba čl. 6. do 8. i člana 33. stav 5. koje se primenjuju od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji (v. čl. 51. Zakona)

I. UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se pojam, načela, postupak i pravno dejstvo posredovanja u rešavanju sporova, uslovi za obavljanje posredovanja, prava i dužnosti posrednika i program obuke posrednika.

Pojam posredovanja

Član 2.

Posredovanje je postupak, bez obzira na naziv, u kojem strane dobrovoljno nastoje da sporni odnos reše putem pregovaranja, uz pomoć jednog ili više posrednika, koji stranama pomaže da postignu sporazum (u daljem tekstu: posredovanje).

Primena zakona

Član 3.

Posredovanje se primenjuje u spornim odnosima u kojima strane mogu slobodno da raspolažu svojim zahtevima, ako drugim zakonom nije propisana isključiva nadležnost suda ili drugog organa, bez obzira da li se sprovodi pre ili posle pokretanja sudskog ili drugog postupka.

Posredovanje je moguće naročito u imovinskopravnim sporovima čiji je predmet ispunjenje obaveze na činidbu, drugim imovinskopravnim sporovima, u porodičnim, privrednim sporovima, upravnim stvarima, sporovima iz oblasti zaštite životne sredine, u potrošačkim sporovima, kao i u svim drugim spornim odnosima, u kojima posredovanje odgovara prirodi spornih odnosa i može da pomogne njihovom razrešenju.

Odredbe ovog zakona primenjuju se i na posredovanje u krivičnim i prekršajnim stvarima u pogledu imovinskopravnog zahteva i zahteva za naknadu štete, kao i u radnim sporovima ako posebnim zakonom nije drugačije propisano.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na rešavanje spornih odnosa u vezi sa utvrđivanjem i naplatom javnih prihoda.

Primena načela i standarda posredovanja

Član 4.

Pitanja koja nisu izričito uređena ovim zakonom rešavaju se u skladu sa načelima posredovanja predviđenim ovim zakonom i standardima posredovanja sadržanih u aktima Ujedinjenih nacija, Evropske unije i Saveta Evrope.

II. MEĐUNARODNO POSREDOVANJE I POSREDOVANJE U PREKOGRANIČNIM SPOROVIMA

Međunarodno posredovanje

Član 5.

Međunarodno posredovanje, u smislu ovog zakona, je posredovanje u spornim odnosima sa stranim elementom:

1) ako strane u vreme postizanja saglasnosti o posredovanju imaju prebivalište ili poslovno sedište u različitim državama;

2) ako država u kojoj strane imaju prebivalište ili poslovno sedište nije država u kojoj treba da se izvrši bitan deo obaveza iz poslovnog odnosa, odnosno država sa kojom je predmet spora najuže povezan.

Ako se posredovanje u spornim odnosima iz stava 1. ovog člana vodi u Republici Srbiji primenjuju se odredbe ovog zakona, osim ako se strane nisu drugačije sporazumele.

Posredovanje u prekograničnim sporovima

Član 6.

Odredbe ovog zakona primenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim stvarima, u skladu sa zakonom.

Prekogranični spor je spor u kom jedna od strana ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Evropske unije (u daljem tekstu: država članica), dok ga druga strana nema na dan kada:

- su se strane sporazumele o posredovanju nakon što je došlo do spora,
- je sud odredio posredovanje,
- je po nacionalnom zakonu nastala obaveza posredovanja,
- je sud kojem je podnesena tužba uputio stranke na posredovanje.

Nezavisno od stava 2. ovog člana, prekograničnim sporom se smatra i onaj spor gde su, po okončanju posredovanja u rešavanju spora, između istih strana pokrenuti sudski postupak ili arbitraža u državi članici različitoj od onih gde su strane imale stalno ili uobičajeno prebivalište na dan iz stava 2. ovog člana.

Prebivalište ili sedište u prekograničnom sporu

Član 7.

Prilikom odlučivanja da li strana ima prebivalište na teritoriji Republike Srbije pred čijim sudom se vodi postupak, sud će primeniti pravo Republike Srbije.

Ako strana nema prebivalište u Republici Srbiji pred čijim se sudom vodi postupak, za odlučivanje da li strana ima prebivalište u drugoj državi članici sud će primenjivati pravo te države članice.

Privredno društvo ili drugo pravno lice ima sedište u mestu u kom ima registrovano sedište, sedište organa upravljanja ili glavno mesto poslovanja.

Za odlučivanje da li privredno društvo ima sedište u državi članici pred čijim sudom se vodi postupak sud će primeniti pravo merodavno za rešavanje sukoba zakona.

Izvršenje sporazuma postignutim posredovanjem u prekograničnom sporu

Član 8.

Ako država članica, u skladu sa svojim propisima, garantuje mogućnost strana ili jednoj od njih, uz izričiti pristanak druge strane, da pisani sporazum postignut posredovanjem u prekograničnom sporu postane izvršan, sud u Republici Srbiji će priznati i izvršiti takav sporazum.

Ako je sadržaj sporazuma u državi članici unesen u neku drugu izvršnu ispravu, tako što ga je sud ili drugi nadležni organ potvrdio presudom, odlukom ili drugom izvršnom ispravom u skladu sa pravom države u kojoj je podnet zahtev, na priznanje izvršenja te izvršne isprave primenjuju se pravila merodavna za priznanje tih isprava.

O predlogu za priznanje izvršenja sporazuma iz stava 1. ovog člana u predmetima iz stvarne nadležnosti privrednih sudova nadležan je Privredni sud u Beogradu, a u ostalim predmetima Viši sud u Beogradu.

III. NAČELA POSREDOVANJA

Dobrovoljnost

Član 9.

Postupak posredovanja se sprovodi dobrovoljno, na osnovu izričite saglasnosti strana, osim u spornim odnosima u kojima je posebnim zakonom pokretanje postupka posredovanja predviđeno kao uslov za vođenje sudskog ili drugog postupka.

Sud ili drugi organ, koji je u skladu sa posebnim zakonom obavezan da strankama ukaže na mogućnost primene posredovanja, dužan je da pruži sva potrebna obaveštenja u cilju potpune obaveštenosti stranaka o mogućnosti sprovođenja posredovanja.

Obavezu iz stava 2. ovog člana sud ili drugi organ može izvršiti i upućivanjem stranaka kod posrednika.

Strane se slobodno sporazumevaju o načinu sprovođenja posredovanja.

Posrednik sprovodi posredovanje na način koji smatra odgovarajućim, uzimajući u obzir predloge strana, okolnosti slučaja i potrebu za brzim rešenjem spornog odnosa.

Ravnopravnost

Član 10.

U postupku posredovanja strane su ravnopravne.

Posrednik je dužan, uvažavajući sve okolnosti slučaja, da stranama obezbedi ravnopravan položaj.

Učestvovanje i prisustvovanje u postupku posredovanja

Član 11.

U postupku posredovanja strane kao fizička lica učestvuju lično.

Punomoćnik fizičkog lica, kao strane u postupku posredovanja, može učestvovati u postupku posredovanja uz stranu koju zastupa.

Pravno lice, kao stranu u postupku posredovanja, zastupa zakonski zastupnik upisan u odgovarajući registar, odnosno ovlašćeni punomoćnik.

Postupku posredovanja, uz saglasnost strana, mogu da prisustvuju i treća lica koja strane odrede.

Isključenje javnosti

Član 12.

U postupku posredovanja javnost je isključena.

Poverljivost

Član 13.

Svi podaci, predlozi i izjave iz postupka posredovanja ili u vezi sa postupkom posredovanja su poverljivi, ako se strane nisu drugačije sporazumele, osim onih koji se moraju saopštiti na osnovu zakona, radi zaštite javnog poretka, posebno kada je to potrebno radi osiguranja zaštite najboljeg interesa deteta ili radi sprečavanja nanošenja štete fizičkom ili psihičkom integritetu lica, kao i u slučaju ako je to potrebno radi sprovođenja sporazuma strana.

Strane, njihovi zakonski zastupnici i punomoćnici, posrednik, treća lica koja prisustvuju postupku posredovanja, kao i lica koja obavljaju administrativne poslove za potrebe posredovanja, dužni su da sve podatke, predloge i izjave u vezi sa postupkom posredovanja čuvaju kao tajnu i odgovaraju za štetu nastalu kršenjem ove obaveze.

Neutralnost

Član 14.

Posrednik u postupku posredovanja postupa neutralno.

Hitnost

Član 15.

Postupak posredovanja sprovede se bez odlaganja, u najkraćem mogućem vremenu.

Prihvatljivost dokaza u drugim postupcima

Član 16.

Predlozi izneti tokom posredovanja koji su dati isključivo radi zaključenja sporazuma ne mogu se koristiti u sudskom, arbitražnom ili drugom postupku, niti saopštiti na drugi način.

Strane, njihovi zakonski zastupnici i punomoćnici, posrednici, treća lica koja prisustvuju postupku posredovanja, kao i lica koja obavljaju administrativne poslove za potrebe posredovanja, ne mogu se u bilo kom sudskom ili drugom postupku pozivati na okolnosti, svedočiti ili predlagati kao dokaz:

1) činjenicu da je jedna strana predložila sprovođenje postupka posredovanja ili izrazila volju da u ovom postupku učestvuje;

2) mišljenja i stavove koje je strana u postupku posredovanja izrazila ili predloge koje je u tom postupku iznela isključivo u cilju postizanja sporazuma;

3) moguće načine rešavanja spornog odnosa koje je tokom postupka posredovanja izneo posrednik i činjenicu da je strana u postupku pokazala spremnost da prihvati predloženi način rešavanja spornog odnosa;

4) ispravu koja je pripremljena isključivo za potrebe postupka posredovanja.

Sud ili drugi organ koji vodi postupak neće prihvatiti predloge iz stava 2. ovog člana.

Ako se u postupku posredovanja strana pozvala na neki dokaz koji bi u drugom postupku mogla uskratiti, korišćenje takvog dokaza u postupku posredovanja ne znači pristanak na njegovo korišćenje u drugom postupku.

IV. POSTUPAK POSREDOVANJA

Predlog za pokretanje postupka

Član 17.

Ako jedna strana uputi predlog za zaključenje sporazuma o pristupanju posredovanju, druga strana je dužna da se o navedenom predlogu izjasni, u roku od 15 dana od dana dostavljanja predloga, pisanim putem.

Kada je pokretanje postupka posredovanja posebnim zakonom predviđeno kao uslov za vođenje sudskog ili drugog postupka, odnosno ako su se strane prilikom zaključenja ugovora obavezale da će spor pokušati da reše putem posredovanja pre pokretanja sudskog ili drugog postupka, strana je dužna da pisanim putem predloži drugoj strani zaključenje sporazuma o pristupanju posredovanju.

Pokretanje postupka posredovanja

Član 18.

Postupak posredovanja se pokreće zaključenjem sporazuma o pristupanju posredovanju.

Ako se stranke u toku sudskog ili drugog postupka saglase da pristupe rešavanju spora posredovanjem uz zastoje sudskog postupka, postupak posredovanja se pokreće dostavljanjem sudu ili drugom organu pred kojim se vodi postupak sporazuma o pristupanju posredovanju.

U slučaju iz stava 2. ovog člana dolazi do zastoja sudskog postupka, koji može biti određen samo jednom po ovom osnovu i ne može trajati duže od 60 dana.

Sporazum o pristupanju posredovanju

Član 19.

Strane i posrednik zaključuju sporazum o pristupanju posredovanju u pisanoj formi kojim potvrđuju izbor posrednika, uređuju međusobna prava i obaveze u skladu sa načelima posredovanja, utvrđuju troškove posredovanja i druga pitanja od značaja za sprovođenje posredovanja.

Izbor posrednika

Član 20.

Postupak posredovanja sprovodi jedan ili više posrednika, koje strane sporazumno odrede.

Ako strane sporazumno ne odrede posrednika, mogu zatražiti da posrednika odredi sud ili drugi organ pred kojim se vodi postupak.

Isključenje posrednika

Član 21.

Posrednik ne može biti sudija koji postupa u predmetu povodom spornog odnosa, odnosno službeno lice koje odlučuje o zahtevu strana u vezi sa spornim odnosom u upravnom ili nekom drugom postupku.

Izuzete posrednika

Član 22.

Posrednik će se izuzeti iz postupka posredovanja u kome ima lični interes ili ako iz drugih razloga nije u mogućnosti da postupa nepristrasno.

Posrednik je dužan da obavesti strane o svim okolnostima koje bi mogle da dovedu u sumnju njegovu nepristrasnost.

Posrednik može sprovesti postupak posredovanja i u slučaju kada se strane, nakon što su obavestene o postojanju okolnosti iz st. 1. i 2. ovog člana, saglase da on vodi postupak.

Sprovođenje postupka

Član 23.

Na početku postupka posredovanja, posrednik upoznaje strane sa ciljem posredovanja, ulogom posrednika, pravilima i troškovima postupka.

Strane se slobodno sporazumevaju o načinu sprovođenja posredovanja upućivanjem na određena pravila postupka ili na drugi način.

Posrednik može da vodi zajedničke ili odvojene razgovore sa stranama, kao i da predloge i stavove jedne strane, uz njenu saglasnost prenese drugoj strani.

Svaka strana može odustati od daljeg učešća u postupku posredovanja u bilo kojoj fazi postupka.

Posrednik može obustaviti postupak posredovanja ako proceni da dalje sprovođenje postupka nije celishodno.

Okončanje postupka

Član 24.

Postupak posredovanja okončava se:

- 1) zaključenjem sporazuma o rešavanju spora posredovanjem;
- 2) odlukom posrednika da se postupak obustavlja, jer dalje vođenje postupka nije celishodno;
- 3) izjavom jedne strane da odustaje od daljeg sprovođenja postupka, osim u slučaju ako u postupku posredovanja učestvuje više strana, koje nakon odustanka jedne od strana odluče da nastave postupak posredovanja;
- 4) protekom roka od 60 dana od dana zaključenja sporazuma o pristupanju posredovanju, osim ukoliko se strane ne sporazumeju drugačije.

Ako se postupak posredovanja sprovodi na osnovu uputa suda ili drugog organa, posrednik je dužan da obavesti o načinu okončanja postupka posredovanja dostavi sudu ili drugom organu.

Ako je pokrenuti postupak posredovanja, koji je posebnim zakonom predviđen kao uslov za vođenje sudskog ili drugog postupka, okončan na način iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana, posrednik je dužan da obavesti nadležni organ ili organizaciju o ishodu postupka posredovanja.

Dejstvo posredovanja na rokove zastarelosti i prekluzivne rokove

Član 25.

Pokretanjem postupka posredovanja počinje zastoj zastarelosti potraživanja u odnosu na zahtev povodom koga se sprovodi postupak posredovanja, koji ne može trajati duže od 60 dana.

Po isteku roka iz stava 1. ovog člana rok zastarelosti nastavlja da teče.

Ako je zakonom određen poseban rok za podnošenje tužbe taj rok ne teče dok postupak posredovanja traje, ali ne duže od 60 dana.

Sporazum o rešavanju spora putem posredovanja

Član 26.

Sadržinu sporazuma o rešavanju spora putem posredovanja određuju strane u postupku posredovanja.

Sporazum se sačinjava u pisanoj formi i potpisuju ga posrednik, strane u postupku posredovanja i punomoćnici koji prisustvuju posredovanju.

Posrednik učestvuje u sastavljanju i izradi sporazuma, ukoliko se strane u postupku saglase.

Ako strane u postupku posredovanja ne postignu sporazum zbog nesaglasnosti o pravnim pitanjima, mogu postići pisanu saglasnost o činjeničnim pitanjima.

Činjenična pitanja obuhvaćena saglasnošću volja strana u postupku smatraće se nespornim u sudskom ili drugom postupku.

Sporazum o rešavanju spora putem posredovanja kao izvršna isprava

Član 27.

Sporazum o rešavanju spora putem posredovanja iz člana 26. ovog zakona može imati snagu izvršne isprave ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1) da sadrži izjavu dužnika kojom pristaje da poverilac na osnovu sporazuma o rešavanju spora putem posredovanja, nakon dospelosti potraživanja može pokrenuti postupak prinudnog izvršenja (klauzula izvršnosti);

2) da su potpisi strana i posrednika overeni od strane suda ili javnog beležnika.

Neće se dozvoliti prinudno izvršenje sporazuma o rešavanju spora putem posredovanja ako zaključenje ovog sporazuma nije dozvoljeno, ako je sporazum suprotan javnom poretku, ako sporazum nije podoban za izvršenje ili je predmet izvršenja nemoguć.

Shodna primena Zakona o obligacionim odnosima

Član 28.

Na zaključivanje, dejstvo i prestanak sporazuma zaključenog u postupku posredovanja iz člana 26. ovog zakona shodno se primenjuju odredbe Zakona o obligacionim odnosima kojima se uređuje vansudsko poravnanje.

Troškovi posredovanja

Član 29.

U postupku posredovanja svaka strana snosi svoje troškove, a zajedničke troškove snose na jednake delove, ako se nisu drugačije sporazumele.

Zajedničke troškove posredovanja čine nagrada za rad posrednika i naknada troškova koje je posrednik imao u vezi sa postupkom posredovanja.

Visina nagrade za rad i visina naknade troškova posrednika određuje se prema Tarifi o nagradama i naknadama u postupku posredovanja koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: ministar), ako se strane drugačije ne sporazumeju.

Strane se oslobađaju plaćanja troškova posredovanja pod uslovima utvrđenim posebnim zakonom. Posrednici mogu da obavljaju posredovanje bez nagrade.

V. ODNOS POSREDOVANJA I SUDSKOG ILI DRUGOG POSTUPKA

Pokretanje postupka posredovanja i sudskog postupka

Član 30.

Strane mogu pokrenuti postupak posredovanja pre ili nakon pokrenutog sudskog postupka.

Strane mogu pokrenuti postupak posredovanja i u toku postupka po pravnim lekovima ili u toku izvršnog postupka.

Strane koje su se ugovorom obavezale da u slučaju spora pokušaju da sporni odnos reše posredovanjem pre pokretanja sudskog ili drugog postupka pravne zaštite, mogu od postupka posredovanja odustati u svakom trenutku.

Obaveza plaćanja takse u slučaju postizanja sporazuma o rešavanju spora putem posredovanja

Član 31.

Ako se postigne sporazum o rešavanju spora putem posredovanja nakon pokrenutog sudskog ili drugog postupka do zaključenja prvog ročišta za glavnu raspravu, stranke se mogu osloboditi plaćanja sudskih, odnosno administrativnih taksi, u skladu sa zakonom koji uređuje sudske, odnosno administrativne takse.

Obezbeđenje tehničkih uslova za sprovođenje posredovanja

Član 32.

Ako je postupak posredovanja pokrenut u toku sudskog postupka, sud će omogućiti sprovođenje posredovanja u sudskoj zgradi, van radnog vremena, u skladu sa Sudskim poslovníkom.

VI. POSREDNIK

Uslovi za obavljanje posredovanja

Član 33.

Posrednik je fizičko lice koje na nezavisan, neutralan i nepristrasan način posreduje između strana u spornom odnosu.

Za obavljanje poslova posrednika lice mora da ispunjava sledeće uslove:

- 1) da je poslovno sposobno;
- 2) da je državljanin Republike Srbije;
- 3) da je završilo osnovnu obuku za posrednika;
- 4) da ima visoku stručnu spremu;
- 5) da nije osuđivano na безусловnu kaznu zatvora za krivično delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje poslova posredovanja;
- 6) da ima dozvolu za posredovanje;
- 7) da je upisano u Registar posrednika.

U određenim oblastima zakonom mogu biti propisani posebni uslovi za obavljanje posredovanja.

U međunarodnom posredovanju i posredovanju u prekograničnim sporovima posrednik može biti i strani državljanin pod uslovom da je ovlašćen da se bavi posredovanjem u drugoj državi, pod uslovom uzajamnosti.

Posrednik može biti i državljanin države članice, pod uslovom da je ovlašćen da se bavi posredovanjem u državi članici.

Sudije mogu obavljati posredovanje isključivo van radnog vremena i bez naknade.

Dužnosti posrednika

Član 34.

Posrednik je dužan da:

- 1) posreduje u skladu sa načelima posredovanja i Etičkim kodeksom posrednika (u daljem tekstu: Etički kodeks) koji donosi ministar;
- 2) u porodičnim sporovima postupa u skladu sa načelom zaštite najboljeg interesa deteta;
- 3) sprovede i okonča postupak posredovanja u najkraćem roku;
- 4) stranama podnese obračun troškova;
- 5) ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: ministarstvo) podnese godišnji izveštaj o obavljenim posredovanjima koji sadrži podatke o vrsti spornog odnosa, mestu u kojem je sproveden postupak posredovanja i načinu okončanja postupka posredovanja, uz poštovanje načela poverljivosti.

Posrednik ne može da nameće stranama rešenje, da daje obećanja i pravne savete, niti da garantuje određeni ishod posredovanja.

Odgovornost za štetu

Član 35.

Posrednik je odgovoran za štetu koju nanese stranama postupajući suprotno Etičkom kodeksu, svojim nezakonitim postupanjem, namerno ili grubom nepažnjom, u skladu sa opštim pravilima o odgovornosti za štetu.

VII. IZDAVANJE DOZVOLE ZA POSREDOVANJE

Postupak izdavanja dozvole za posredovanje

Član 36.

Izdavanje dozvole za posredovanje je postupak u kome se utvrđuje da li neko lice ispunjava uslove za obavljanje posredovanja propisane ovim zakonom.

Dozvola za posredovanje

Član 37.

Dozvola za posredovanje je javna isprava kojom se potvrđuje da lice ispunjava uslove za obavljanje posredovanja.

Pravo na dobijanje dozvole za posredovanje ima lice koje ispunjava uslove iz člana 33. stav 2. tač.

1) do 5) i stav 3. ovog zakona.

Dozvola za posredovanje izdaje se prvi put sa rokom važenja od tri godine, a kada se obnavlja izdaje se na rok od pet godina.

Obrazac dozvole za rad propisuje ministar.

Obnavljanje dozvole za posredovanje

Član 38.

Dozvola za posredovanje se obnavlja na zahtev posrednika, po proteku roka na koji je izdata.

Zahtev iz stava 1. ovog člana se podnosi pre isteka roka na koji je dozvola izdata.

Za obnavljanje dozvole za posredovanje, pored uslova iz člana 37. stav 2. ovog zakona, posrednik mora da ispunjava i sledeće uslove:

1) najmanje deset časova stručnog usavršavanja posrednika u toku jedne godine;

2) najmanje pet posredovanja za vreme važenja dozvole za posredovanje.

U postupku obnavljanja dozvole za posredovanje posebno se vodi računa o poštovanju Etičkog kodeksa u ispunjavanju obaveza propisanih ovim zakonom i podzakonskim aktima, od strane posrednika.

Oduzimanje dozvole za posredovanje

Član 39.

Posredniku se oduzima dozvola za posredovanje ukoliko se utvrdi da ne ispunjava uslove iz člana 33. stav 2. tač. 1) do 5) i stav 3. ovog zakona i ako se u posredovanju ne pridržava pravila postupka predviđenih ovim zakonom.

Predlog za oduzimanje dozvola za posredovanje mogu podneti sud ili drugi organ koji vodi postupak i ministarstvo.

Nadležnost

Član 40.

Postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja dozvole za posredovanje sprovodi ministarstvo.

Postupak oduzimanja dozvole za posredovanje sprovodi se pred komisijom koju imenuje ministar (u daljem tekstu: komisija).

Ministar na predlog komisije donosi odluku o oduzimanju dozvole za posredovanje.

Protiv odluke ministra kojom se odbija zahtev za izdavanje i obnavljanje dozvole za posredovanje, odnosno odluke kojom se oduzima dozvola za posredovanje može se pokrenuti upravni spor.

Postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja dozvole za posredovanje bliže se uređuje aktom ministra.

Komisija

Član 41.

Komisiju čine tri člana, i to po jedan iz reda sudija, posrednika i ministarstva, koje imenuje ministar na period od četiri godine.

Članstvo u komisiji prestaje pre isteka vremena na koje je član imenovan, ako to sam zatraži ili mu prestane funkcija, odnosno radni odnos ili drugo svojstvo koji su bili osnov za imenovanje u komisiju.

Članovi komisije imaju pravo na naknadu za rad koju određuje ministar prema broju predmeta koje je komisija obradila.

Stručne i administrativne poslove za potrebe komisije obavlja ministarstvo.

Rad komisije bliže se uređuje aktom ministra.

Registar posrednika

Član 42.

Lice koje je dobilo dozvolu za posredovanje upisuje se u Registar posrednika koji vodi ministarstvo (u daljem tekstu: Registar).

U Registar se upisuju ime i prezime posrednika, datum i mesto rođenja, podaci o stručnoj spremi i zanimanje, podaci o završenoj obuci za posrednika, adresa, e-mejl adresa, broj telefona, broj i datum odluke o izdavanju, odnosno oduzimanju dozvole za posrednika.

Registar je javan i objavljuje se na internet stranici ministarstva.

Registar se vodi kao jedinstvena javna centralna baza podataka.

Registar se vodi u skladu sa zakonom koji uređuje zaštitu podataka o ličnosti.
Način vođenja Registra bliže se uređuje aktom ministra.

VIII. OBUKA POSREDNIKA

Pojam i vrste obuke posrednika

Član 43.

Obuka posrednika je organizovano sticanje i usavršavanje praktičnih znanja i veština potrebnih za samostalno, efikasno i uspešno obavljanje poslova posredovanja.

Obuka posrednika može biti osnovna i specijalizovana.

Završena osnovna obuka je uslov za sticanje svojstva posrednika.

Specijalizovana obuka se organizuje za pojedine oblasti ili vrste sporova.

Program obuke

Član 44.

Program osnovne obuke utvrđuje se aktom ministra.

Program specijalizovane obuke utvrđuje se posebnim aktom strukovnog udruženja za određenu oblast, uz saglasnost ministarstva.

Akreditacija za sprovođenje obuke

Član 45.

Program obuke iz člana 44. ovog zakona sprovode državni organi, drugi organi i organizacije kao i pravna lica, na osnovu dozvole ministarstva.

Aktom ministra bliže se određuju uslovi i postupak za izdavanje dozvole iz stava 1. ovog člana, kao i nadzor nad sprovođenjem obuke.

Ministarstvo vodi evidenciju o izdatim dozvolama iz stava 1. ovog člana.

Uverenje o završenoj obuci

Član 46.

Državni i drugi organi i organizacije i pravna lica iz člana 45. stav 1. ovog zakona izdaju uverenja o završenoj osnovnoj i specijalizovanoj obuci.

Uverenje iz stava 1. ovog člana sadrži naziv i sedište državnog i drugog organa i organizacije i pravnog lica koje izdaje uverenje, broj i datum izdavanja uverenja, vrstu završene obuke za posrednike, kao i ime i prezime, datum rođenja i adresu lica koje je završilo obuku.

Ministarstvo vodi evidenciju izdatih uverenja.

Obrazac uverenja iz stava 1. ovog člana uređuje se aktom ministra.

IX. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 47.

Lica koja se do dana početka primene ovog zakona nalaze na spiskovima posrednika koje vode nadležni sudovi i drugi organi ili na spisku posrednika Centra za posredovanje, kao i lica koja su do početka primene ovog zakona završila program obuke za posrednike, u skladu sa Pravilnikom programa obuke za posrednika („Službeni glasnik RS”, broj 44/05), nisu obavezna da završe osnovnu obuku za posrednike propisanu ovim zakonom.

Član 48.

Postupci posredovanja koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po odredbama Zakona o posredovanju – medijaciji („Službeni glasnik RS”, broj 18/05).

Član 49.

Podzakonski akti propisani ovim zakonom biće doneti u roku od šest meseci od stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih akata iz stava 1. ovog člana primenjivaće se podzakonski akti doneti na osnovu Zakona o posredovanju – medijaciji („Službeni glasnik RS”, broj 18/05), ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 50.

Danom početka primene ovog zakona prestaje da važi Zakon o posredovanju – medijaciji („Službeni glasnik RS”, broj 18/05).

Član 51.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. januara 2015. godine, osim odredaba čl. 6. do 8. i člana 33. stav 5. koje se primenjuju od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.
